

סִדְר הַלְמוּד לְיוֹם א' תְּשֵׁרִי (א' דראש השנה)

סִדְר לְקוּטִי מוֹחֵר"ן הַיּוֹמִי:

לְכוּ חֲזוּ מִפְעֻלוֹת ה' הַתְגַּלוֹת נִפְלָא מִסוּד גְּדֻלַּת הַתְנַא
הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי ז"ל

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. הִבְטִיחַ שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח תוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל
עַל יְדוֹ. כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (שִׁבְת קלח):
'כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רַבּוֹתֵינוּ לַפָּרָס בְּיָבֵנָה אָמְרוּ: עֲתִידָה תוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּכַּח
מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח. שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי
לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ". וְכַמְבָּאָר בְּזוֹהַר (נֶשֶׁא קכד): 'בְּהֵאִי חֲבוּרָא
דְּאִיְהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר יִפְקוּן בֵּה מִן גְּלוּתָא'.

וְעַתָּה בּוֹא וְרֵאֵה וְהִבֵּן. נִפְלְאוֹת נִסְתָּרוֹת שֶׁל תוֹרָתֵנוּ
הַקְדוּשָׁה. כִּי עַל כֵּן סָמַךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי עַצְמוֹ
עַל זֶה הַפָּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ. כִּי בְּאֶמֶת בְּזֶה הַפָּסוּק
בְּעַצְמוֹ. מְרָמֵז וְנִסְתָּר סוּד הַזֶּה. שֶׁעַל-יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאִי. שֶׁהוּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. עַל יְדוֹ לֹא תִשְׁתַּכַּח הַתוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי
סוּפֵי תִבּוֹת שֶׁל זֶה הַפָּסוּק כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ הֵם אוֹתִיּוֹת
יוֹחָאִי וְזֶה שֶׁמְרָמֵז וּמַגִּלָּה הַפָּסוּק. כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, מִפִּי
זִרְעוֹ דִּיקָא הֵינּוּ מִפִּי זִרְעוֹ שֶׁל זֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא מְרָמֵז וְנִסְתָּר בְּזֶה
הַפָּסוּק. שֶׁהוּא הַתְנַא יוֹחָאִי. כִּי עַל-יְדֵי זִרְעוֹ שֶׁל יוֹחָאִי שֶׁמְרָמֵז
בְּזֶה הַפָּסוּק בְּסוּפֵי תִבּוֹת כַּנֶּ"ל. שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. עַל
יְדוֹ לֹא תִשְׁכַּח הַתוֹרָה. כִּי בְּזוֹהַר דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כַּנֶּ"ל:

וְדַע שֶׁסוּד רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעַצְמוֹ. הוּא מְרָמֵז בְּפָסוּק אַחֵר. כִּי דַע
כִּי הַתְנַא הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיאל ד): עֲוִיר

וְקָדִישׁ מִן שְׁמִיָּא בְּחֵית רָאשֵׁי-תִבּוֹת שְׁמַעוֹן וְכוּ':

**בְּעֶזְרַת אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ קָנָה. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ
מִמֶּדְבָּר מִתְּנָה. בְּתַחֲלִיל לְהַדְפִּיס חֲדוּשִׁים בְּפִלָּאִים וְנוֹרָאִים עַל
מֵאמְרֵי רַבָּה בַּר חֲנָה בְּזִכּוֹת זֶה בְּזִכָּה לַעֲלוֹת לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.
אֵל קָרִית מֶלֶךְ דָּוִד חֲנָה:**

הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר־יִמִּי דָרְךָ הַחֹלָכִים בְּתוֹרַת ה' (תְּהִלִּים קי"ט):

דַּע, כִּי עַל יְדֵי הַתּוֹרָה נִתְקַבְּלִים כָּל הַתְּפִלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת,
שֶׁאֲנוּ מִבְּקָשִׁים וּמִתְפִּלָּלִים. וְהַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל
נִתְעַלָּה וְנִתְרוֹמַם בְּפָנָי כָּל מִי שֶׁצָּרִיכִין, הֵן בְּרוּחָנִי הֵן בְּגִשְׁמִי. כִּי
עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הֵן וְחֲשִׁיבוֹת הָאֱמִיתִי שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִפְּלָה,
כִּי עֲכָשׁוּ עֵקֶר הַחֲשִׁיבוֹת וְהַחֵן הוּא אֶצְלָם. אֲבָל עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה
נִתְעַלָּה הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי הַתּוֹרָה נִקְרְאת (מִשְׁלִי ה):
"אֵילַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֵת חֵן"; שְׁמַעְלָה חֵן עַל לִוְמָדֶיהָ (עֲרוּבִין נ"ד).
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַבְּלִין כָּל הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת:

כִּי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל בְּהִשְׁכָּל, שֶׁל כָּל דָּבָר,
וּלְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֶל הַחֲכָמָה וְהַשֹּׁכֵל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, בְּיַד שִׁיָּאִיר
לֹא הַשֹּׁכֵל, שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם וְתִבְרָךְ עַל-יְדֵי אוֹתוֹ
הַדָּבָר. כִּי הַשֹּׁכֵל הוּא אֹזֶר גָּדוֹל וּמֵאִיר לֹא בְּכָל דְּרָכָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(קֹהֶלֶת ח): "חֲכָמַת אָדָם תֵּאִיר פָּנָיו":

וְזֶה בְּחִינַת יַעֲקֹב. כִּי יַעֲקֹב זָכָה לְבְכוּרָה שֶׁהוּא רָאשִׁית, שֶׁהוּא
בְּחִינַת חֲכָמָה. (תְּקוּנִים תְּקוּן י"ד, זֹהַר מִשְׁפָּטִים קכ"א:), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(תְּהִלִּים קי"א): "רָאשִׁית חֲכָמָה". וְזֶה בְּחִינַת (בְּרָאשִׁית כ"ז): "וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה

פְּעָמִים". וְתִרְגּוּם אוֹנְקֵלוֹס: וְחֲכָמֵי, וְזֶה בְּחִינַת שְׁמֶשׁ. כִּי הַשֶּׁכֶל
הוּא מֵאִיר לוֹ בְּכָל דְּרָכָיו כְּמוֹ הַשְּׁמֶשׁ. וְזֶה בְּחִינַת (מְשִׁי ד'): "וְאֶרְחָ
צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהָ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם": וְזֶה בְּחִינַת חַיִּית –
לְשׁוֹן חַיּוֹת (עֵינן זוהר פנחס רמ"ה: ובתיקונים תיקון ס"ה). כִּי הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁכֶל
הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת ז'): "הַחֲכָמָה תִּחְיֶה"
וְכוּ'.

אֲדָ: מִחֲמַת שְׁאוֹר הַשֶּׁכֶל גָּדוֹל מְאֹד, אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת אֱלֹיו כִּי
אִם עַל-יְדֵי בְּחִינַת נוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(תְּהִלִּים ע"ב): "לִפְנֵי שְׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ", וּפִרְשׁ רַש"י: 'לְשׁוֹן מַלְכוּת'. וְזֶה
בְּחִינַת לְבָנָה, כִּי הַלְבָּנָה אֵין לָהּ אוֹר מֵעַצְמָהּ כִּי אִם מֵה שֶׁמֶקְבָּלָתָהּ
מִהַשְּׁמֶשׁ (זוהר וִיחִי רל"ח. וְרמ"ט:). וְזֶהוּ בְּחִינַת מַלְכוּת, דְּלִית לָהּ
מִגְרָמָה כְּלוּם, אֲלָא מֵה שֶׁמֶקְבָּלָתָהּ מִן הַחַיִּית, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲכָמָה,
בְּחִינַת שְׁמֶשׁ כַּנֶּ"ל, וְנִעְשֶׂה (יִשְׁעִיהוּ ל'): "אוֹר הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲכָמָה":

אֲבָל מִי שֶׁאֵינוֹ מְקַשֵּׁר עַצְמוֹ אֶל הַשֶּׁכֶל וְהַחֲכָמָה וְהַחַיּוֹת, שִׁישׁ
בְּכָל דָּבָר, זֶה בְּחִינַת עֲשׂוֹ שֶׁבִּזְזָה אֶת הַבְּכוֹרָה, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ"ה): "וַיִּבֹז עֲשׂוֹ אֶת הַבְּכוֹרָה"; דְּהֵינּוּ הַשֶּׁכֶל כַּנֶּ"ל,
בְּחִינַת (מְשִׁי י"ח): "לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתִבּוּנָה כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לְבוֹ".

וְזֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, בְּחִינַת לְבָנָה דִּסְטֵרָא אַחֲרָא,
שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (יִשְׁעִיהוּ כ"ד): "וְחִפְרָה הַלְבָּנָה" וְכוּ' (עֵינן תִּיקוֹן ח).
וְזֶה בְּחִינַת יֵצֶר טוֹב וַיֵּצֶר הָרָע. כִּי הַיֵּצֶר טוֹב נִקְרָא "מִסְכֵּן וְחָכָם"
(קֹהֶלֶת ד'), (עֵינן רש"י ועֵינן זוהר וישב קע"ט ובמ"ר קהלת ובנדרים ל"ב:), בְּחִינַת
מַלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת עֲנִיָּה וְדִלָּה דְלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם כִּי אִם
מֵה שֶׁמֶקְבָּלָתָהּ מִחֲכָמָה. וַיֵּצֶר הָרָע נִקְרָא "מֶלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל" (שָׁם),
בְּחִינַת מַלְכוּת דִּסְטֵרָא אַחֲרָא, שֶׁאֵינָה חֲפִצָה בְּחֲכָמָה וְשֶׁכֶל,
בְּחִינַת "לֹא יִחַפֵּץ כְּסִיל בְּתִבּוּנָה" וְכוּ', כַּנֶּ"ל.

סִדְרָה קִצּוֹר לְקוּטִי מְוֹהַר צִיָּת דְּצִיָּל

אשרי תמימי דרך – א

א על-ידי למוֹד הַתּוֹרָה נִתְקַבְּלִין כָּל הַתּוֹפְלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת. וְהַחֵן וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְעַלָּה וְנִתְרוֹמַם בְּפָנַי כָּל מִי שֶׁצָּרִיכִין בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת:

ב על-ידי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּכַח נֹתֵן כֹּחַ לַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁתִּתְגַּבֵּר. וּמִגִּבִּיר הַיִּצָּר טוֹב עַל הַיִּצָּר הָרָע:

ג על-ידי עֶסֶק הַתּוֹרָה יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהַבִּין הָרַמְזִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְקַשֵּׁר עַל יָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאַפְלוּ בְּמָקוֹם חֲשָׁד וְאַפֵּל שֶׁנִּדְמָה לְכֹאזְרָה שֶׁשָּׁם קָשָׁה לְהַתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם שָׁם יֵאִיר לוֹ הַשֶּׁכֶל הָאֱמֶת לְמִצְאָה גַּם שָׁם אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהַתְקַרֵּב מִשָּׁם דִּיקָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

ד אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה אֵלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת. עַל כֵּן כָּל אֶחָד בְּפִי הַעֲבֵרוֹת וְהַפְגָּמִים שֶׁעָבַר וּפָגַם. כְּמוֹ כֵּן הוּא מְשַׁנֵּעַ מִמֶּשׁ. עַל כֵּן נִמְצְאִים כַּמָּה מִיָּנִי שֶׁנֶּעֱזֵן בְּרַב בְּנֵי אָדָם. וְהַתְקוּן לָזֶה הוּא עֶסֶק הַתּוֹרָה. כִּי הַתּוֹרָה הִיא כְּלָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא שֶׁבִּזְזָה מִכְּנִיעִין הַיִּצָּר הָרָע וּמִגִּרְשֵׁין הַשְּׁנֶעֱזֵן וְהַרוּחַ שְׁטוּת שֶׁנִּדְבָּק בְּאָדָם עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו:

ה גַּם זֹכִין עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה לְהַנְצִיל מִנְכְּלֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת שֶׁל הַיִּצָּר הָרָע מֶה שֶׁעַל-פִּי רַב אֵינוֹ מִסִּית אֵת הָאָדָם לְעֲבֵרָה תַּכְף. רַק בַּתְּחִלָּה מִתְלַבֵּשׁ אֵת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת וְכו'. וְעַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה זֹכִין לְשֶׁכֶל אֱמֶתִי וּלְהַנְצִיל מִכָּל זֶה:

ו עַקֵּר מֶה שֶׁאֵין מִתְקַבְּלִים הַתּוֹפְלוֹת הוּא מַחֲמַת שֶׁאֵין לְהַדְּבָרִים חֵן. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיו דְּבָרָיו וְדְבָרֵי חֵן בְּאֵמֶת.

ז איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להשם יתברך על-ידי אותו הדבר, כי עקר החיות שיש בכל דבר הוא רק השכל והחכמה. כמו שכתוב (קהלת ז' יב): "החכמה תחיה וכו'". והשכל הוא אור גדול ומאיר להאדם בכל דרכיו כמו השמש. ואפלו כשבא האדם לפעמים למקום שהוא אפל וחשך חם ושלום אף-על-פי-כן כשזוכה להסתכל על השכל והחיות שיש בכל דבר אזי מאיר לו השכל ומקרב אותו להשם יתברך שזה בחינת מה שזוכה יוסף לעמוד בנסיונו על-ידי שהסתכל על השכל שיש בכל דבר:

סֵדֶר חֲמִישֵׁי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

שיחות השיכים להתורות

א (א) התורה בחצוצרות (סימן ה) אמר בראש-השנה פה ברסלב שנת תקס"ג. וראש השנה חל אז ביום שני ושלישי. והוא היה ראש-השנה הראשון לישיבתו פה ולהתקרבותי אליו.

ואז נשמע בעולם הגזרות שרצו לגזר בעולם אשר יצאו בימינו בעוונותינו הרבים הינו לקח את בני ישראל לחיל רחמנא לצלן מעתה כי אלו הגזרות התחילו לצמח בימי מלכות פולין קדם שכבש הקיר"ה [הקיסר ירום הודו] מרוסיא את מדינתנו, ואחר-כך בתחלת כבישתו את מדינתנו נשקט הדבר קצת, ואחר-כך חזר ונתעורר שנשמע בעולם שרוצין לגזר כמה גזרות שקורין פונקטיין.

ואז אמר רבנו זכרוננו לברכה התורה בחצוצרות, והיא מתחלת

כִּי צָרִיד כָּל אָדָם לֹמֵר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֱלֹא בְּשִׁבְלִי וְכוּ'
וּלְמַלְאֵת חֶסֶד וְחַסְדֵּי הָעוֹלָם וּלְהַתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ יְהוָה וְכוּ' הֵינּוּ
קֹדֶם גְּזֵר דִּין וְכוּ' עֵין שָׁם וְזֶה מְרִמֵּז עַל הַגְּזֵרוֹת הַנִּלְ.

(וְעַיִן בַּסֵּפֶר פִּרְפְּרָאוֹת לְחֻכְמָה כָּתַב שָׁם. וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲבִי זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָּה שְׁרָמֹז אֲזוֹ רַבֵּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָּה שְׁכֹכָר הוּא לְאַחַר גִּזְרֵי דִין. אֲדָּא אֶפְרַיִם בֶּן עֶסְק אֲזוֹ רַבֵּנוּ זְכוּר צְדִיק לְבִרְכָּה, הִרְבֵּה בְּכָל הַשָּׁנָה לְהַמְתִּיק הַדִּין עַד שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה פָּעַל בְּתַפְלָתוֹ שְׁנֵת־עֶכָב הַדָּבָר וְלֹא יֵצֵאתָ הַגְּזֵרָה אֶל הַפֶּעַל עַד שִׁשְׁעֵשְׂרֵה שָׁנִים אַחֲרֵי הַסֵּת־לְקוּתוֹ. וַיֵּשׁ בָּזֶה הִרְבֵּה לְסֵפֶר וַיִּבְאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר עַיִן שָׁם.

וְאֲנִי־שְׁלוֹמִנוּ הַיְּקִנִּים סִפְרוּ שְׁשִׁמְעוּ אֲזִי מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה
שְׁאָמַר בָּזוּ הַלְשׁוֹן: (אִידֵּי הָאֵב דָּאָם אָפּ גִּישְׁטוּפֶט אוֹיף עֵטְלִיכֶע און צוואנגִציג
יֵאָהֵר). [אֲנִי דַחִיתִי זֹאת לְעֹשְׂרִים וְכַמָּה שָׁנִים] וְכֵן הָיָה מְכוּן מִמָּשׁ
כִּי מִשְׁנֵת אֲמִירַת הַתּוֹרָה הֵנ"ל עַד שְׁנַת יְצִיאַת הַגּוֹרָה לַפֶּעַל
בְּשְׁנַת תַּקפ"ז בְּסוּפָה יֵשׁ עֶרֶךְ חֲמִשׁ וְעֹשְׂרִים שָׁנִים):

ב (ב) הַתּוֹרָה קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּסִימָן וַאֲ"ו אָמַר בְּשֵׁבֶת תְּשׁוּבָה
שְׂאֵחַר רֹאשׁ-הַשָּׁנָה הַנִּזְכָּר לְעִיל.

וְאִזּוֹ הַזִּכִּיר בְּהִתְחַלֵּת הַתּוֹרָה בְּסֻמוֹךְ אֶת הַפָּסוּק (יִחְזְקָאל א) "וְעַל
הַכֶּסֶּא דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו מְלֻמָּעָה". (וְאַחֲר־כֵּךְ בְּכַתְב־יְדוֹ הַקָּדוֹשׁ
לֹא נִזְכַּר פָּסוּק זֶה עַד סֻמוֹךְ בַּסּוּף כְּמִבְאָר בַּסֵּפֶר עֵין שֵׁם). וְאִזּוֹ אַחֲזוּ בַּשִּׁתִּי יָדָיו
בַּשִּׁתִּי יָדוֹת הַכֶּסֶּא שֶׁיֵּשֵׁב עָלָיו, וְהָיָה מִתְנוּעֵעַ עִם הַכֶּסֶּא וְאָמַר
בְּאַיְמָה וּבִירָאָה וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ עֲצוֹם מְאֹד בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן כְּשִׁיוֹשְׁבִין
עַל הַכֶּסֶּא אִזּוֹ הוּא אָדָם. (וְאָמַר בַּלָּשׁוֹן אֲשַׁכֵּנּוּ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן אִזּוֹ מֶעַן זִיַּצְט אֹיֵף
דְּעַר שְׂטִיל דְּעִמָּאֵלִט אִיזוּ מֶעַן אֲמַעֲנִטֵשׁ) וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים מְאֹד (אָמַר
הַמַּעֲתִיק עֵין זֶהָר תַּזְרִיעַ דָּף מַח).

וְאַחֲר־כֵּן גָּמַר כָּל הַתּוֹרָה הַנּוֹרְאָה הַזֹּאת הַנִּדְפָּם בַּסֵּפֶר. וּבַשְּׁעֵת
אֲמִירַת הַתּוֹרָה לֹא דִבֶּר כָּלֵל מִעֲנִיִּן כּוֹנֵן אֱלֹל, רַק אַחֲר־כֵּן

בְּשֹׁמֵר אֲמִירַת הַתּוֹרָה הַזֹּאת אַחֵר שֶׁהִתְפַּלֵּל עַרְבִית וְהִבְדִּיל, אַחֲר־כֵּן חֹזֵר וְדִבֵּר מִהַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּדַרְכּוֹ תָּמִיד, וְאֵז עֲנָה וְאָמַר לְאַנְשֵׁים חֲשׁוּבִים וְקָנִים שִׁישְׁבוּ אֵצֶלֹּ אֲזִי שֶׁהָיוּ מִתְּפִלָּים מִתּוֹךְ סְדוּר הָאֶרֶץ זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכָה תֹּאמְרוּ לִי אֵיךְ מִרְמֹז בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל כָּל הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל אֵלּוּל וְהַחֲרִישׁוֹ וְלֹא עָנוּ, כִּי בְּאַמֶּת אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אִפֹּן לְהִבִּין מַעֲצָמָן סוּד הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל אֵלּוּל אֵיךְ מִרְמֹזִים בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל.

וְצִוָּה לְהִבִּיא לְפָנָיו סְדוּר הָאֶרֶץ זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכָה וּפְתַח אוֹתוֹ וְהִרְאָה לְפָנֵיהֶם הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל אֵלּוּל. וְאַחֲר־כֵּן פָּתַח פִּי הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהִתְחִיל לְגַלּוֹת פְּלָאוֹת אֵיךְ כָּל הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁל אֵלּוּל מִרְמֹזִים שֶׁם בְּדֶרֶךְ נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד כִּמְבֹאֵר מִזֶּה בַּסֵּפֶר, אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לְצִיֵּר בְּכֶתֶב אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁבִּלָּב אֶת כָּל הַנְּעִימוֹת וְהַנִּפְלָאוֹת תְּמִים יַדְעִים שֶׁהִרְגִּשְׁתִּי אֲזִי בְּעֵת שִׁזְכִּיתִי לְשִׁמְעַ כָּל זֶה.

גַּם דִּבֵּר אַחֵר שַׁבָּת מִהַתּוֹרָה הַנִּ"ל שֶׁמִּדְּבָרֵת שֶׁם מִמִּשָּׁה וִיהוֹשֻׁעַ וְאַהֵל מוֹעֵד שֶׁהֵם בְּחִינַת נִקְדָּה הָעֲלִיזָה וְנִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה וְוָאוּ. וְאֵז אָמַר לִי בְּזוֹ הַלְשׁוֹן שֶׁבְּכָל מָקוֹם שֶׁמִּתּוֹעֲדִין יַחַד רַבִּי וְתַלְמִיד נֶעֱשֶׂה בְּחִינָה זֹאת בְּחִינַת מִשָּׁה וִיהוֹשֻׁעַ וְאַהֵל מוֹעֵד.

וְהִנֵּה כָּל זֶה הָיָה בְּהִתְחַלַּת הַתְּקַרְבוֹתִי אֵלָיו וְאֵז לֹא זָכִיתִי עֲדִין לְכַתֵּב לְפָנָיו הַתּוֹרוֹת הַגְּדוֹלוֹת רַק הַמֵּאֲמָרִים הַקְּצָרִים כְּתִבְתִּי בְּעֶצְמִי שֶׁלֹּא בְּפָנָיו וְהִיִּיתִי מִתְּנַעֲנֵעַ זְמַן הַרְּבִיחַ לְקַבֵּל זֹאת הַתּוֹרָה אֵצֶלֹּ בְּכִתְיַבֵּת יָדוֹ הַקָּדוֹשָׁה וְלֹא זָכִיתִי לָזֶה עַד אַחֵר פּוּרִים שֶׁהִיִּיתִי אֲזִי אֵצֶלֹ בְּמַעֲדוֹעֲדִי וְקָע. וְאֵז יִשְׁבְּתִי לְפָנָיו וְהִעֲתִקְתִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְפָנָיו, וּמִפִּי יִקְרָא אֵלָי מִתּוֹךְ סֵפֶרוֹ בְּכִתְב־יָדוֹ הַקָּדוֹשָׁה, וְאֲנִי כוֹתֵב עַל הַנִּיר.

סדר האלף-בית הימני:

אמת א. מי שרוצה לדבק את עצמו בהשם יתברך, עד שילך במחשבתו מהיכל אל היכל ויראה את ההיכלות בעיני השכל, ישמר את עצמו מלומר שקר אפלו בטעות. ב. מתר לשנות בדבר השלום. ג. פת שקרים אינם מקבלים פני השכינה. ד. שרי להו לצדיקיא לסגויאי ברמאותא עם רמאי. ה. כל המוסף גורע. ו. על ידי שקר באים הרחורי עבודה זרה. ז. על ידי אמת לא ימות קדם זמנו הקצוב. ח. מרוח פיו של השקרן נעשה היצר הרע, וכשיבוא משיח אז לא יהיה שקר, ובשביל זה לא יהיה יצר הרע בעולם. ט. מי שהוא איש אמת, אזי הוא מכיר באחר, אם אחר דובר שקר אם לאו. י. הסימן של השקר – בשלא יסכימו עליו רבים, והוא משלשה שהקדוש ברוך הוא שונאן. יא. עשיר מבחש – אין הדעת סובלו והוא נבזה בעיני עצמו. יב. תיקון לפה – שיתן צדקה. יג. על ידי אמת העולם נשמר מכל הזקות. יד. על ידי חנפה בא לשקר. טו. מי שנותן צדקה שכתו שיזכה לאמת. טז. השקרן שונא עניות. יז. אדם נכר על ידי משרתיו, אם הוא אוהב שקר כי זה בזה תלוי. לפעמים משרתיו נופלים לעברות על ידי שהוא שקרן, ולפעמים הוא נופל לשקר על ידי משרתיו, שאינם הגונים. יח. בשאין אמת אין חסד. גם אינו יכול לעשות [חסד] עם בני אדם. יט. השקר מעכב את הישועה, כי השקר מגלה עוונותיו, כדי שלא יושיעו לו. כ. האמת הוא פודה מכל הצרות. כא. טוב לאדם שימות, משיחיה ויהיה שקרן בעיני בני אדם. כב. בשיש אמת יש שלום. כג. מי שרחוק מאמת, רחוק מצדקה. כד. על ידי אמת נשמר אור ברית. כה. על ידי אמת יזכה לשם עולם. כו. איש ואשה שרגילין לומר שקר, הבנים שלהם יהיו מתנגדים

גם יהיו פוגמים בברית. כז. השקר בא על-ידי שמקבל על עצמו
 פחד מבני-אדם. כח. על-ידי השקר שוכחין את הקדוש-ברוך-הוא.

סדר שבחי הר"ן היום:

שבחי הר"ן:

א בהיותו בימי קטנותו בא על דעתו לפרש מהעולם ורצה לשבר
 תאות אכילה, אך עדין היה בשכל קטן ונדמה לו שזה אי אפשר
 שיניח מאכילתו כפי מה שהיה רגיל לאכל בבקר ובצהרים וכו'
 על-כן ישב עצמו שיהיה בולע כל מה שיאכל דהינו שלא יהיה
 לו עם מה שיאכל רק יבלע כמות שהוא כדי שלא ירגיש שום טעם
 באכילתו ועשה כן ועלה נפוחות בצוארו (שקורין גישוואלין) ואמר
 שהיה אז רק בן ששה שנים והנהגה זו שמעתי לדבר גדול מצדיק
 גדול מאד מאד שנהג כך שהיה בולע אכילתו בלי לעיסה, אך
 הוא זכרוננו לברכה, נהג כך בהיותו בן ששה שנים:

ב גם בהיותו יושב לפני רבו ללמד בימי קטנותו היה רוצה תמיד
 לקיים (תהלים ט"ז ח): "שויתי ה' לנגדי תמיד" והיה מתיגע לציר נגד
 עיניו שם הוי"ה ברוך הוא, ומחמת שהיתה מחשבתו טרודה בזה
 לא היה יודע מה שלומד והיה רבו כועס עליו ואף-על-פי-כן כל
 ימי ילדותו היה עושה עניני מעשה נערות הרבה מאד דהינו
 עניני שחוק וקפיצות וטיול (שקורין פאר שייט) והיה רגיל בזה מאד:
 ג אחר-כך נתגדל יותר וכשנעשה בר מצוה קרא אותו דודו הרב
 הקדוש מורנו הרב אפרים זכר צדיק לברכה אב-בית-דין דקהלת
 קדש סידי לקוב ואמר לו הפסוק (תהלים ב"ז): "אני היום ילדתיך" (כי
 זה נאמר על היום שהאדם נעשה בר מצוה פמוכא בספרים [עין רש"י שם, זהר
 חדש י] ואמר לו קצת מעט דברי מוסר והיה יקר בעיניו מאד מאד

(תהלים קי"ט): "כְּמוֹצֵא שָׁלַל רָב" אַחֲר־כֶּךָ נִכְנָם לַחֲפָה וְתִכָּף בִּיצִיאָתוֹ מִן הַחֲפָה הָיָה מִתְּלַהֵב מְאֹד וּמִתְּגַעְגֵּעַ מְאֹד לַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְנִכְנָם בַּעֲבֹדֶת הַשֵּׁם מִיּוֹם אֶל יוֹם:

ד גַּם בִּימֵי קִטְנוֹתוֹ הִתְחִיל לְהִתְמִיד מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדוֹ, וְהָיָה מְשִׁלֵּם לְהַמְלִיךְ מִכִּיסוֹ שְׁלֹשָׁה גְדוּלִים בְּעֵד כָּל יוֹף גִּמְרָא שְׁהָיָה לוֹמֵד עִמּוֹ מְלִבֵּד הַשֹּׁכֵר לְמוֹד שְׁהָיָה אָבִיו מְשִׁלֵּם לְהַמְלִיךְ הָיָה הוּא בְּעֶצְמוֹ, זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, נוֹתֵן לְהַמְלִיךְ מְשִׁלּוֹ שְׁלֹשָׁה גְדוּלִים בְּעֵד כָּל יוֹף וְדָף כִּדִּי שְׁהַמְלִיךְ יִכְרִיחַ עֶצְמוֹ לְלַמֵּד עִמּוֹ הִרְבֵּה דְפִין גִּמְרָא בְּכָל יוֹם וְכֵן הָיָה שְׁהָיָה הַמְלִיךְ לוֹמֵד עִמּוֹ כַּמָּה וְכַמָּה דְפִין בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְהוּא הָיָה מְשִׁלֵּם לוֹ כַּנֶּ"ל ג' גְדוּלִים בְּעֵד כָּל יוֹף וְדָף מְלִבֵּד הַשֹּׁכֵר לְמוֹד:

סִדְרָא שְׁלֵחָא עֲרֵוָה הַיּוֹמִי:

סימן א (א) יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו שיהא
הוא מעורר השחר: הגה ועכ"פ לא יאחר זמן התפלה
 שהצבור מתפללין (טור): הגה שויתי ה' לנגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה
 ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלקים כי אין ישיבת האדם
 ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני
 מלך גדול ולא דבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו
 כדבורו במושב המלך כ"ש כשישים האדם אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה
 אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר אם יסתר
 איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' מיד יגיע אליו היראה וההכנעה
 בפחד השי"ת ובושתו ממנו תמיד (מורה נבוכים ח"ג פ' נ"ב) ולא יתבייש מפני
 בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השי"ת גם בהצנע לכת ובשכבו על
 משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ומיד שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת
 בוראו יתברך ויתעלה (טור): **(ב) המשכים להתחנן לפני בוראו כוין**

לשעות שמשתנות המשמרות שהן בשליש הלילה ולסוף שני שלישי הלילה ולסוף הלילה שהתפלל באותן השעות על החורבן ועל הגלות רצויה: (ג) ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש: (ד) טוב מעט תחנונים בכוונה מהרבות בלא כוונה: (ה) טוב לומר פ' העקדה ופ' המן ועשרת הדברות ופ' עולה ומנחה ושלמים וחטאת ואשם: הגה ודוקא ביחיד מותר לומר עשרת הדברות בכל יום אבל אסור לאומרם בצבור (תשו' הרשב"א סימן קמ"ד): (ו) פרשיות הקרבנות לא יאמר אלא ביום (ועיין לעיל סימן מ"ז סעיף י"ג): (ז) כשיסיים פרשת העולה יאמר יר"מ שיהיה זה חשוב ומקובל כאילו הקרבתי עולה וכך יאמר אחר פ' המנחה והשלמים מפני שהם באים בנדבה: (ח) יאמר עם הקרבנות פסוק ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה': (ט) יש נוהגין לומר פרשת הכיור ואח"כ פרשת תרומת הדשן ואח"כ פ' התמיד ואח"כ פרשת מזבח מקטר קטורת ופרשת סיממני הקטורת ועשייתו:

סימן ב (א) לא ילבש חלוקו מיושב (טור) אלא יקח חלוקו ויכנים בו (ראשו) וזרועותיו בעודנו שוכב ונמצא כשיקום שהוא מכוסה: (ב) אל יאמר הנני בחדרי חדרים מי רואני כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו: (ג) ידקדק בחלוקו ללובשו כדרכו שלא יהפוך הפנימי לחוץ: (ד) ינעול מנעל ימין תחלה ולא יקשרנו ואח"כ ינעול של שמאל ויקשרנו ויחזור ויקשור של ימין: הגה ובמנעלים שלנו שאין להם קשירה ינעול של ימין תחלה (תוספות פ' במה אשה ד' ס"א): (ה) כשחולץ מנעליו חולץ של שמאל תחלה: (ו) אסור לילך בקומה זקופה ולא ילך ד' אמות בגילוי הראש (מפני כבוד השכינה) ויבדוק נקביו: הגה ויכסה כל גופו ולא ילך יחף (א"ז) וירגיל עצמו לפנות בוקר וערב

שהוא זריזות ונקיות: (הגהות מיימוני פרק ה' מהלכות דעות):

סימן ג (א) כשיכנס לבה"כ יאמר התכבדו מכובדים וכו' ועכשיו

לא נהגו לאומרו: (ז) יהא צנוע בבית הכסא ולא יגלה

עצמו עד שישב: הגה ולא ילכו שני אנשים ביחד גם לא ידבר שם ויסגור

הדלת בעדו משום צניעות (אור זרוע): (ג) אם רוצה למשמש בפי טבעת

בצרור או בקיסם לפתוח נקביו ימשמש קודם שישב ולא ימשמש

אחר שישב מפני שקשה לכשפים: (ד) לא יגלה עצמו כ"א לאחריו

טפח ומלפניו טפחיים ואשה מאחריה טפח ומלפניה ולא כלום: (ה)

אם נפנה במקום מגולה שאין בו מחיצות יכול שיהיו פניו לדרום

ואחוריו לצפון או איפכא אבל בין מזרח למערב אסור (ולתיל מים

בכל ענין שרי) (ב"י בשם הרמב"ם):

סִדָּר לְקוֹטֵר תְּפִלָּת הַיּוֹמִי:

תַּפְּלָה אָ א: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּחֲוֶה

בְּעֶזְרֵנוּ וּתְזַכֶּה אֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסִדֶיךָ

הַעֲצוּמִים לְלִמּוּד וּלְלֵמֵד, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה לְשִׁמְיָהּ תָּמִיד,

וְלַהֲגֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְיָלָה וּבִזְכוֹת וּבִחַ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, תִּזְכֶּה

אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַתֵּן לָנוּ כֹּחַ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת

הַיֵּצֵר הָרַע מִקֶּרְבָּנוּ, וְנִזְכָּה לְגֵרֶשׁ וּלְבַטֵּל אֶת הָרוּחַ הַטּוֹת וְכָל מִינֵי

שָׁמַעְוֹן שְׁנַת־דִּבְךָ בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הִרְעִים הַכֹּל נִזְכָּה לַגֹּרֶשׁ

וּלְבַטֵּל עַל-יְדֵי לְמוֹד וְעֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא כֹּלָה

שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כֹּחַ לְהַרוֹחַ שְׁטוֹת וְשִׁגְעוֹן

לִבְלִיל דַּעֲתָנוּ כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְגִרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ:

ב: אָנָא ה', אַתָּה יִדְעָתָה אֶת רַבּוֹי הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת הַמַּבְלָבִּים

וּמִטְרִידִים אוֹתָנוּ מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל יְעַת וּבְכָל שָׁעָה וּכְלָם

בָּאִים עַל־יְדֵי הָרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁנְעוֹן שְׁנַת־דָּבָק בָּנוּ עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ

הָרָעִים, עַל-יְדֵי חֲטָאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְבֵּים, עַד אֲשֶׁר
נִתְּבַלְבַּל דַּעֲתָנוּ וְנִתְּעַכַּר שִׁכְלָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ אָבִינוּ
שֶׁבַשְׁמִים, טוֹב לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבַד
זְכוּנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְבַטֵּל אֶת הָרוּחַ שְׁטוֹת
וְהַשְׁגָּעוֹן מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה:

ג: וּבִכֵּן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כֹּחַ לְהִיּוֹצֵר הָרָע
וְהָרוּחַ שְׁטוֹת לְבַלְבֵּל אֶת דַּעֲתִי, לְבַטֵּל אוֹתִי, חֵם וְשָׁלוֹם, מִעֲבוֹדָתְךָ
בְּאַמֶּת עַל-יְדֵי הַמַּצּוֹת שֶׁלֹּא שֶׁהוּא מִתְּלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, כִּי אֵלֹהֵי
הוּא מִסִּית אוֹתִי לְאִיזָה דְבַר מַצּוֹה, וְהוּא טוֹמֵן בָּזָה רֶשֶׁת לְרַגְלִי,
חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי אֵלֹהֵי הַמַּצּוֹת שֶׁלֹּא שֶׁהוּא מִתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, כִּי אֲשֶׁר
אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ כָּל זֶה אֲנִי ה', חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
וְהַצִּילָנִי מִמֶּנּוּ מִעֲצוֹתַי הָרָעוֹת הָאֵלֹהִי, לְבַל יִהְיֶה לוֹ כֹּחַ לְהַטְעוֹת
אוֹתִי, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּבִלְבוּלִים הֵלֵלֹו:

ד: וְהִנֵּנִי מִשְׁלִיךְ אֶת כָּל יִהְיֶה עָלֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, וְאֲנִי
סוֹמֵךְ עֲצָמִי עָלֶיךָ לְבַד, שֶׁאַתָּה תוֹלִיכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּדֶרֶךְ
הַיָּשָׁר וְהָאַמֶּת בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה, שֶׁכָּל־
יִהְיֶה כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב וְלֹא אָסוּר מִרָצוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
כִּי בְּשָׁר וָדָם אֲנִי חַנוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְכוּן בְּכָל עֵת רָצוֹנְךָ הַטוֹב
בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ עַל כֵּן עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם כֹּחַ
לְהִיּוֹצֵר הָרָע וְהָרוּחַ שְׁטוֹת וְהַשְׁגָּעוֹן לְבַלְבֵּל אֶת דַּעֲתִי עוֹד בְּשׁוּם
בְּלָבוּל בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזַכֶּה לְסִמּוּךְ עָלֶיךָ לְבַד וְאַתָּה תִּרְחֵם עָלַי
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הָאַמֶּת תָּמִיד בְּכָל עֵת
וּבְכָל רִגֵּעַ, בְּאַפֵּן שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי וְעִסְקֵי וּתְנוּעוֹתֵי כָּל־, וְכָל הַתְּנוּעוֹת
שֶׁל בְּנֵי וַיּוֹצֵאִי חֲלָצִי וְשָׁל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, כָּל־יִהְיֶה כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב
לְבַד תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

חֹק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

נח אומר משה רבינו יצאנו מצרים ונאמר לנו "חוק נתן ולא יעבור" יצאנו לארץ ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ה: וּבִכְן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֲזֹכָה לַתֵּן כַּח לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, שִׁיתַּגִּבֵּר עַל מַלְכוּת הָרָשָׁעָה, וְאֲזֹכָה לְהַגְבִּיר הַיֵּצֶר טוֹב עַל יֵצֶר הָרָע וְתַחֲנִנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֲכָמָה וְשִׁכְל דְּקִדְשָׁה, שְׁאֲזֹכָה לְהַסְתִּיכֵל בְּכָל דָּבָר בְּאוֹר הַשִּׁכְל דְּקִדְשָׁה שִׁישׁ בּוֹ, לְדַבֵּק עֲצָמִי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׁאֲזֹכָה לְהַבִּין מִכָּל־אֶת הַרְמָזִים שְׁאֵתָה מְרִמּוֹ אֵלַי בְּכָל עֵת לְהִתְקָרֵב אֵלַיךְ:

ו: וּבִכְן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מָלֵא רָצוֹן, מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא חֶסֶד מָלֵא טוֹב, בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵגַע תָּמִיד, שְׁתַּחֲסֵם וְתַחֲמַל עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֵן וְחֶסֶד, וְתַתֵּן לִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵי וְתִשְׁפִּיעַ לִי דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאֶפֶן שִׁיכָנְסוּ דְבָרֵי בְּלִבְךָ, וְתִקְבֹּל אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי תָּמִיד וּתְקַיֵּם מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְשִׁפְכֹתִי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַּיִם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים", שֶׁנֶּזְכָּה שִׁיְהִיוּ דְבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ דְבָרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, בְּאֶפֶן שְׁתַּתֵּן לָהֶם מָקוֹם לְכָנֶם בְּלִבְךָ וִיְהִיוּ אֲמָרֵינוּ לְרָצוֹן וּלְנַחֲת לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ:

ז: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ וּרְאֵה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבְזִיוּנֵנוּ, כִּי כָּל הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הִקְדוּשׁ נָפַל בְּגָלוּת הַפָּר הַזֶּה, וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל נִבְזִים וְשִׁפְלִים בְּעֵינֵי הָעַכְוִ"ם וְהָרָשָׁעִים, וְכָל הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת נָפַל אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן חוּסָה נָא כָּרֵב רַחֲמֶיךָ עַל כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ, וְתַעֲלֶה וְתַרְוִמֵם וְתַגְדִּיל אֶת הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתַבְטִיל וְתַכְנִיעַ אֶת הַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הָעַכְוִ"ם וְהַפְּטָרָא אַחֲרָא וְהָרָשָׁעִים, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם חֵן וְחֲשִׁיבוּת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה וְתַרְוִמֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַע וְתִקְבֹּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֲנַקְתֵּנוּ בְּכָל עֵת, וְתַבְיט בְּעַמְלָנוּ וְתִשׁוּר בְּעֵינֵינוּ וְדַחֲקֵנוּ וּתְקַיֵּם מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוּת

עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִפְּנֵי מִפְּנֵי וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שִׁמְעַ" חֲנִינוּ וְעֲנִינוּ וְשִׁמְעַ
תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,
בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: